

Zala in Edi raziskujeta skrivnostni zemljevid – 2. del

"To je zagotovo namig," je rekla Zala. "Hrib je naslednja točka."

Sledila sta puščici, vendar je pot postajala vedno bolj strma. "Zemljevid pravi, da je na vrhu hriba simbol kroga z zvezdami. Kaj pa to pomeni?" se je vprašal Edi.

Ko sta po dolgem vzponu prispela na vrh, sta zagledala krožno kamnito ploščo z vklesanimi zvezdami. "Poglej to!" je vzkliknila Zala. Na sredini kroga je bil majhen kovinski pokrov. "Mislim, da ga lahko odpremo."

Pod pokrovom je bil majhen kovinski valj. Ko sta ga odprla, sta v njem našla pismo. Na vrhu je pisalo:

"Čestitke, mlada raziskovalca! Odkrila sta del skrivnosti Zlatih hrastov."

V pismu je bilo zapisano še:

"Če bereta to, sta pokazala vztrajnost in znanje. Vaša naslednja naloga je izdelati svoj zemljevid, da shranita svoje izkušnje. Pravi raziskovalci vedno pustijo sled."

"Kako vznemirljivo!" je vzkliknil Edi. "To je šele začetek. Mislim, da je Lovro želel, da pustolovščino nadaljujeva po svoje."

Zala je pokimala. "Seveda. Vrniva se domov in narediva svoj zemljevid, kjer bova označila vse, kar sva doživela."

Skrivnosti se poglobljajo

Ko sta Zala in Edi prispela domov, sta se odločila, da bosta izdelala svoj zemljevid, kot je predlagalo pismo. Zala je na mizo razprostrla velik list papirja, Edi pa je pripravil svinčnike, ravnilo in kompas.

"Začniva pri Zlatem hrastu," je rekla Zala in začela skicirati. "Od tam pa označiva pot do starega naselja in nato še hrib z zvezdami."

Edi je dodajal podrobnosti, kot so drevesa, reke in razdalje, ki sta jih prehodila.

"Glej," je rekel, "če uporabiva legendo in merilo, bova lahko točno ponazorila, kje sva bila."

Ko sta končala, je zemljevid videti presenetljivo profesionalen. "To je najin prvi pravi zemljevid!" je ponosno rekel Edi. "Ampak nekaj mi ne da miru ... kaj, če je še več namigov?"

Ravno v tistem trenutku je opazil, da je na zadnji strani kovinskega valja vgravirana še ena beseda: "Prerokba."

"Prerokba?" je ponovila Zala. "Kaj pa to pomeni? Misliš, da je povezana s skrivnostjo Zlatih hrastov?"

Nova sled: Opazovanje zvezd

Odločila sta se preveriti, ali so zvezde na vrhu hriba pomembne. Tisto noč sta se z zemljevidom in kompasom odpravila nazaj na hrib. Nebo je bilo jasno in polno zvezd.

"Poglej, Edi," je rekla Zala. "Zvezde na nebu so v isti obliki kot tiste na kamniti plošči. Morda nam nakazujejo smer."

Z uporabo kompasa in opazovanja neba sta ugotovila, da zvezde kažejo proti vzhodu. "Tam mora biti naslednja točka!" je rekel Edi.

Odločila sta se, da bosta pot nadaljevala zjutraj. Ko sta se naslednje jutro odpravila proti vzhodu, sta našla staro leseno tablo z napisom: "Dobrodošli v Dolini skrivnosti."

Izgubljena dolina in nevidna sled

V dolini sta naletela na majhno jaso, polno nenavadnih rastlin in živali, kakršnih še nikoli prej nista videla. Na sredini jase je stal majhen lesen kipec hrasta z vklesanimi črkami:

"Najprej opazuj. Nato razumi. Na koncu deluj."

"To je uganka!" je vzkliknila Zala. "Morava opazovati okolico, da najdeva naslednji namig."

Edi je začel pozorno spremljati drevesa, tla in celo oblake. Nenadoma je opazil, da listi na nekaterih drevesih tvorijo vzorec puščice. "Zala, poglej! Mislim, da ta drevesa kažejo proti severu."

Sledila sta puščici in našla majhno zakopano skrinjo. Ko sta jo odprla, sta v njej odkrila star kompas, ki je deloval dragoceno in starodavno. Pod kompasom je bilo sporočilo:

"Vsak raziskovalec mora najprej najti svoj notranji kompas. S tem se tvoja pustolovščina šele začneja."

